

legerede Udsælgere eller næringsdrivende Udsælgere, thi da have de ganske vist en Forpligtelse til under Bøde at holde det lovlige Maal. Men det have de ogsaa nu, nu have de slet ikke Ret til, om de have i Handel og Vandel med det Offentlige at gjøre, at benytte, hvilket Sprog eller Maal og Veieredstaber de ville. Men udenfor dette siger jeg, at om de saa blive saa gamle som Methusalem, kunne de tumle med det i det daglige Liv, som de ville, naar de ikke have med Retten eller med offentlig Næring at gjøre. Det er min Opfattelse.

Jeg talter den ærede Ordfører (Tutein) for den Forvisning, han nærede om, at jeg ikke vilde gjøre ham Uret med min gode Villie — det er sandt — men det beror altsaa paa en Misforstaaelse mellem os, thi det, den ærede Ordfører sagde denne Gang, var affirrat, efter min Opfattelse, det Samme som første Gang, og som gav mig Anledning til min Bemærkning. Den ærede Ordfører sagde, at Landstinget ved Siden af Behandlingen af dette Lovforslag kunde vedtage et nyt Lovforslag efter § 6, som saa kunde drøftes her ved en kommende Behandling, eller for det Andet kunde man indføre nærmere Bestemmelser i Loven angaaende de Forhold, der omhandles i § 6. Men jeg sagde et Trede, som jeg vilde have sat som Nr. Et. Landstinget kunde tage denne gode Lov uforandret og lade det Dvrige bero. Kunne vi saa blive færdige i denne Session med det Dvrigt, saa skal jeg ikke have Noget imod det, men ellers ad Naare, idet jeg som Ven af Sagen mener, at det er den sikreste Veie til at fikke os Sagen i den korteste Tid. Thi har Rigsdagen, Lovgivningsmagten, først vedtaget Stysetnet og anerkjendt det ved denne Lov, saa er det en bindende Magt for os Alle til ogsaa at blive enige om Betingelserne. Men sætte de, her mene at være særlig privilegerede Venner af det nye Stysetns Gjennemførelse, sig derimod, nu, saa kan der, hvad jeg ikke vil ønske, komme en Mand i Veien med en Slæde.

Det Spørgsmaal, som her foreligger i Endringsforslaget, er i Virkeligheden ikke, tror jeg, fuldt nærværende for alle Medlemmer. Jeg vil gjerne tro, at 1852 Meter paa en ren Ubetydelighed nær er, hvad vi forstaa ved en Sømil; jeg har ikke regnet efter, jeg ser først Endringsforslaget nu, og jeg antog efter nogle Samtaler, at der slet ingen Endringsforslag vilde komme. Men naar De ved, at vi have vort lovlige Søterritorium, som er 3 Sømil, saa er en lille Brøddel til den ene eller anden Side en Indskrænkning eller en Udvidelse af vort

lovlige Søterritorium, og det vil stige en meget stor Del af det Vand og Land tilfammen, som vi kalde Danmark. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal er det jo vitterligt, at det, der her angives, ikke falder sammen med, hvad der nu forstaaes ved en Kabellængde. Jeg vilde gjerne have hørt Justitsministeren sige os, om ikke det Ord er brugt i retslige Kontrakter, som saaledes blive ændrede i deres Indhold, forsaavidt Domstolene ville anerkjende det, ved denne forandrede Bestemmelse, der her staar om en Kabellængde. Dette er ingen Indvending mod selve Forslaget. Jeg tror, at den ærede Marineminister iøvrigt i saadanne Forhold er en Autoritet; men det er ikke fordi han er Marineminister, men det er af andre Hensyn, jeg tror det. Men desuagtet vil jeg sætte Pris paa, og Thinget vel ogsaa, om Indenrigsministeren tog Forslaget tilbage paa dette Stadium, da han dog alligevel ikke vil have Loven, som den nu er.

Marineministeren (Ravn): Jeg tillægger ikke dette Endringsforslag nogen særdeles Værdi, naar Loven ikke skal være endelig, men jeg vil dog sige, at man ganske trostigt kan gaa til det. Man har allevegne ladet sig nøie med at fastsætte Sømilen i hele Tal af det Maal, man bruger. Sagen er nemlig den, at Sømilen, defineret som en Breddeminut, eller rettere, da Breddeminuterne ikke ere lige store overalt, som Middelværdien af alle de forskellige Breddeminuter, er jo ikke ganske kongruent med et kunstigt opstillet Maal, og navnlig er Meteren jo et kunstigt opstillet Maal. Oprindeligt var det ganske vist bestemt til at være en Timilliontedel af Jordkvadranten, og i de allerførste Brug, som man gjør af det, kan man overordentlig godt regne det derfor, men nu var det jo en Illusion hos de daværende Videnskabsmænd, at det skulde være saa overordentlig rart at have et Naturmaal til Enhed for Længden, her ved denne Leilighed Jordkvadranten. De tænkte nemlig ikke over, at det ikke var saa let at løbe hen og maale Jordkvadranten. Det har vist sig, at de maalte ret godt efter de Instrumenter, de havde, men de regnede det temmelig daarligt ud, saaledes at det snart viste sig, at Meteren ikke var en Timilliontedel af Jordkvadranten. Denne vil nemlig forandre sig noget, hver Gang man foretager nye Grademaalinger, og derfor vil der være Tusinddele eller Hundredele af Meteren, hvormed den maa forandres, men det er komplet ligegyldigt. Der er Maal, der skulle være ganske overordentlig nøiagtige, og der er Maal, der ikke behøve at være det.